

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de 2025-51031 van:

De heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend in De Woenselse Poort, afdeling Volte 2C, onderdeel van GGzE, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 24 april 2025 een klaagschrift, gedateerd op 23 april 2025, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

Op 2 mei 2025 ontving de klachtencommissie een bericht van regiebehandelaar mevrouw XXXX, met de mededeling dat zij had besloten om geen verweer te voeren. De klachtencommissie heeft daarop verzocht om de verweerstukken alsnog aan te leveren voor een zorgvuldige behandeling, echter deze heeft de commissie niet ontvangen.

Klager heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, patiëntenvertrouwenspersoon (hierna: PVP).

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 6 mei 2025. Klager, PVP en regiebehandelaar waren aanwezig, evenals de leden van de klachtencommissie. Het psychiater lid van de klachtencommissie nam digitaal deel door middel van een videoverbinding.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op:

- de beslissing van 18 of 19 april 2025 om verplichte zorg te verlenen in de vorm van een kamerprogramma.

3. Standpunt van klager

Klager stelt zich op het standpunt dat hij een onterecht kamerprogramma heeft gehad op 18 of 19 april 2025. Dit kamerprogramma is opgelegd zonder voorafgaande beoordeling door een arts. Het aanzegformulier is niet tijdig uitgereikt. Verder vindt klager dat er sprake was van insluiting tijdens dit kamerprogramma in plaats van beperking van bewegingsvrijheid. Daarom is het uitgereikte 9.9 formulier ontoereikend in zijn optiek.

Het kamerprogramma was onterecht omdat klager niet ‘groepsontwrichtend’ was, zoals wel is gerapporteerd. Het kamerprogramma was niet nodig ter voorkoming van verstoring van de orde of voor de veiligheid. Medecliënten hebben geen ernstig psychisch nadeel geleden, aldus klager. De opmerkingen van klager en het schelden dat heeft plaatsgevonden, zijn verkeerd gerapporteerd en uit het verband getrokken in de rapportage. Klager vertelt dat hij dit ter uitleg heeft bedoeld en in het algemeen schold omdat hij plotseling was overgeplaatst.

Ook al was klager rustig geworden nadat hij akkoord was gegaan met een time-out van 30 minuten, toch bleek hij daarna een kamerprogramma te hebben. Er is niet met hem overlegd, aldus klager. Het 9.9 formulier ontving klager later, tijdens het kamerprogramma en 's avonds op de eerste dag ervan is hij gezien door een arts. Buiten dit voorgaande gaat het er klager om dat de duur van het kamerprogramma te lang is geweest: het heeft tot dinsdag 22 april geduurd.

Klager benadrukt dat cliënten zich aan de regels moeten houden en dat de instelling dat ook moet doen.

Klager verzoekt de klachtencommissie om zijn klacht gegrond te verklaren.

4. Standpunt van verweerster

Verweerster geeft aan dat de klacht wat haar betreft deels gegrond is.

Zelf was verweerster met vakantie toen het beklaagde kamerprogramma werd opgelegd. Uit het dossier is verweerster duidelijk geworden dat klager grensoverschrijdend gedrag vertoonde in de vorm van bedreigingen. Verweerster is het eens met de maatregel in die zin dat klager op dat moment een kamerverwijzing kreeg op vrijwillige basis. Zij is het niet eens met het kamerprogramma dat vervolgens werd opgelegd. Die maatregel was in haar optiek te zwaar.

Verweerster is van mening dat haar collega die betrokken was bij het opleggen van het kamerprogramma van klager andere keuzes had moeten maken. Zo had bijvoorbeeld beter dagelijks kunnen worden geëvalueerd, ook met klager, of het kamerprogramma nog passend was. In de rapportage wordt immers vermeld dat klager functioneel in contact was. Dit was niet van harte, maar dat hoeft ook niet. Omdat het correct gedrag was, had het kamerprogramma een dag later al gestopt kunnen worden.

In het 9.9 werd aangegeven dat het kamerprogramma zou lopen tot dinsdag, wat verweerster niet proportioneel vindt. Ondanks dat zij het dreigende gedrag ontoelaatbaar acht, is ze het eens met klager dat het kamerprogramma dat vervolgens op basis daarvan is opgelegd niet terecht is geweest.

Op één punt is verweerster het niet eens met de klacht. Het zou volgens klager in dit geval eerder om insluiting gaan dan om beperking van bewegingsvrijheid. Verweerster zegt dat zij het daar niet mee eens is. Zij vertelt dat insluiting in de instelling plaatsvindt in de High Care of de separeercel, wat iets anders is dan een kamerprogramma met open of gesloten deur. Het 9.9 formulier is correct, aldus verweerster.

Verweerster heeft op de dag van de zitting een gesprek gepland met degene die de beslissing tot het kamerprogramma genomen heeft als waarnemend zorgverantwoordelijke, om het na te bespreken en om ervan te leren.

5. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat klager op basis van de strafrechtelijke maatregel terbeschikkingstelling met voorwaarden in de instelling verbleef. Het betreffende vonnis dateert van 19 maart 2024 (art. 38 WvS).

Klager klaagt over de beperking van vrijheden door een opgelegd kamerprogramma. Op basis van art. 10:3 van de Wvggz kan klager over deze beslissing een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie acht zich bevoegd om deze klacht van klager te beoordelen.

6. De beoordeling van de klacht

Ten aanzien van de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg c.q. de gedwongen behandeling in de vorm van een kamerprogramma op 18 of 19 april tot en met 25 april kan de klachtencommissie

kort zijn. Zowel klager als verweerder zijn van mening dat die beslissing als zodanig niet voldoet aan de eisen die de wet stelt.

Het kamerprogramma was een te zwaar middel voor de omstandigheden van dat moment en bovendien heeft het kamerprogramma te lang geduurd. Dat is door verweerder ter zitting ruiterlijk toegegeven. De klachtencommissie is daarom van oordeel dat de klacht van klager **gegrond** is.

De klachtencommissie volgt klager niet in zijn standpunt dat er sprake is geweest van insluiting in plaats van een kamerprogramma. Aan klager is medegedeeld dat hij zijn kamer niet mocht verlaten en als hij dat toch zou doen, dat zijn kamer op slot zou gaan. Uit hetgeen ter zitting is besproken, is het de klachtencommissie gebleken dat de kamerdeur niet op slot is gegaan. Om die reden is de klachtencommissie van oordeel dat sprake was van een beperking van de bewegingsvrijheid. Op het moment dat klager de kamer daadwerkelijk zou hebben verlaten en de kamer zou op slot zijn gegaan, dan vond op dat moment insluiting plaats. Hiervan is echter geen sprake geweest. Er was dus geen sprake van insluiting.

7. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht, gericht tegen:

– de beslissing van 18 of 19 april 2025 om verplichte zorg te verlenen in de vorm van het opleggen van een kamerprogramma

GEGROND

Deze beslissing is aldus gedaan op 27 mei 2025 door de onafhankelijke klachtencommissie Wvggz regio Eindhoven, bestaande uit mevrouw XXXX, voorzitter en de leden mevrouw XXXX en de heer XXXX, psychiater, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.